

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έτησια διὰ μὲν τοῦ ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητᾶς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίλων δραχμᾶς. 3.
Διατρίβαί καὶ δικαστικά καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σείμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΕΙΓΟΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ.

—ο—

Ὅσον εὐτυχῆς καὶ γόνιμος εἰς σπου-
δαίους ἀνδρας κατὰ τὴν παρελθούσαν
γενεάν ἢ νεωτέρα Ἑλλάς, τοσοῦτον
ἀτυχῆς καὶ στεῖρα τοιοῦτων, καὶ μά-
λιστα πολιτικῶν, κατὰ τὴν παρούσαν,
εἰς πολλὰ περιέπεσε δεινὰ μετὰ τὴν ἐν-
δοξον τοῦ 21 ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἀ-
ποκατάστασιν αὐτῆς.

Μία δὲ πηγὴ τῶν ἐκ τῆς ἐλλείψεως
ικανῶν ἀνδρῶν προερχομένων δυστυ-
χημάτων αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ διάφορος
τῶν ἀνδρῶν τούτων γνώμη περὶ τοῦ
τρόπου καὶ τῶν μέσων, δι' ὧν ἡ Ἑλλάς
μέλλει νὰ διατρέξῃ τὸν πρὸς τὸν προ-
ορισμὸν αὐτῆς δρόμον, καὶ μάλιστα τὸ
κατὰ τὴν Ἀνατολὴν εὐρύτατον στά-
διον.

Καὶ οἱ μὲν τούτων εἰς τὴν ἐσωτερι-
κὴν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν, καὶ ἰδίως εἰς
μόνην τὴν διανοητικὴν, νομίζοντες τῆς
Ἑλλάδος τὸ μεγαλεῖον, ὠδήγησαν αὐ-
τὴν πρὸς τὸν μονομερῆ πολιτισμὸν,
τὸν ἱκανοποιούντα μὲν τὰς χρεῖας τῆς
διανοίας καὶ τοῦ λόγου καὶ κατὰ συνέ-
πειαν ὄντα τὸν ὑψιστον, ἀλλ' ὅμως τῆς
ἠθικῆς μορφώσεως καὶ τῆς ὑλικῆς ἀ-
ναπτύξεως μὴ φροντίσαντες, ἐγένοντο
πρόξενοι τοῦ νὰ ἐπιπολάσῃ πανταχοῦ
ἡ ψευδοπαιδεία, ἡ ἡμιμάθεια, ἡ φυ-
γοπονία καὶ ἡ ὑπαλληλία καὶ ν' ἀνα-
μεληθῇ ἡ θρησκεία, ἡ γεωργία, αἱ τέ-
χναι καὶ αἱ βιοποριστικαὶ ἐργασίαι, μὴ
σκεφθέντες ὅτι τὰ γράμματα μόνον ἄ-
νευ ἠθικῆς καὶ ἐργασίας πληροῦσι τὰς
κοινωνίας πολιτικῶν καὶ ἰδιοτελῶν φι-
λάρχων, οὐχὶ δὲ πολιτῶν καὶ φιλοπα-
τρίδων, θεολόγων οὐχὶ δὲ καὶ εὐσεβῶν,
νομομαθῶν οὐχὶ δὲ καὶ δικαίων, ἰατρῶν
καὶ διδασκάλων ἀγυρτῶν καὶ σχολα-
στικῶν, οὐχὶ δὲ ἀληθῶν ἐπιστημόνων
καὶ πεπαιδευμένων, βαθμοφόρων τῆς
θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς, οὐχὶ δὲ στρα-
τιωτῶν καρτερικῶν καὶ ἀνδρείων, λα-
θρεμπόρων ψευστῶν καὶ λυμεῶνων, οὐ-
χὶ δὲ ἐντίμων καὶ εἰρηνικῶν φίλων τοῦ
Ποσειδῶνος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπαλλή-

λων κλεπτόνων τὰ δημόσια οὐχὶ δὲ
ἐντίμων διαχειριστῶν καὶ λειτουργῶν,
καὶ ἐν γενεῇ πληροῦσι τὴν κοινωνίαν
δυστυχίας καὶ ὀλέθρου, ὡς καὶ πάλαι
ποτὲ ἐν τῇ παρακμῇ τῶν Ἀθηναίων καὶ
τῆς Ῥώμης.

Ἄλλοι δὲ πάλιν τῶν πρώτων ἀτυ-
χεστέροι τὴν φαινομενικὴν ταύτην καὶ
πομφολυγώδη πρόοδον ὡς μέγα τι χρῆ-
μα καὶ τέλειον ἐκλαβόντες, οὐ μόνον
τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἐσωτερικῶς ἐ-
παρκῆ ἐνόμισαν, ἀλλὰ καὶ ἱκανὴν νὰ
μεταδώσῃ τῶν διανοητικῶν αὐτῆς προ-
σόντων καὶ τῇ Μεγάλῃ Ἑλλάδι· καὶ οὐ
μόνον, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ Ὀρακοελλη-
νικῇ Χερσονήσῳ καὶ τῇ γείτονι Ἀνα-
τολῇ. Μὴ ἐκμελετήσαντες τὴν ἱστορίαν,
οὐδὲ τὴν φύσιν καὶ τὸν βίον τοῦλάχισ-
τον τῶν γειτόνων Ἀσιατῶν, οὐδὲ τὸ
πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ τὰς σχέσεις
τῶν ἔθνων σπουδάσαντες, ἐνόμισαν ὅτι
δύναται τὸ δένδρον τοῦ νεωτέρου Ἑλ-
ληνισμοῦ ν' ἀναδειχθῇ οὐρανόμηκες, ἐν-
τός χρόνου μάλιστα ὀλίγου, καὶ νὰ κα-
λύψῃ τὰς εἰρημένους χώρας διὰ μόνης
τῆς ἀνεπαρκοῦς τῶν γραμμάτων ἀρ-
δείας, διὰ τῆς μετὰ τῶν κορμῶν τῆς Ἀ-
σίας ἀδυνάτου ἐξομοιώσεως καὶ ἐμ-
φυλλίσεως, καὶ διὰ τῆς περιποιήσεως
τῶν Πατισάχ οἷτινες εἶναι τὰ σύμβολα
τοῦ Κορανίου καὶ οἱ φυσικοὶ ἐχθροὶ τοῦ
Χριστιανισμοῦ. Μὴ εἰδότες, ἀν' ὅχι ἄλλο,
τοῦλάχιστον ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς, μηδ' ὅτε
προέκυψε νεαρὸς καὶ πλήρης ζωῆς ἐκ
τοῦ παραδείσου τῆς Ἀκαδημίας, καὶ ἀ-
πήστραψεν, ὡς ὁ ἥλιος, ἀπὸ τῶν Προπυ-
λαίων καὶ τοῦ Παρθενῶνος, δὲν ἠδυνή-
θη νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν τῆς Ἀσίας
στιφῶν, εἰμὴ διὰ τοῦ ξίφους τοῦ μεγά-
λου Ἀλεξάνδρου.

Ἴδου τί ἔγραφον τὸν Μάγον, γαλλιστὴν
εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδα «Ὁ Χρονο-
γράφος».

«Η ΩΡΑ ΗΓΓΙΚΕΝ»

Πρὸ ἡμῶν ἀκριβῶς αἰῶνος, ἔθνος τεσ-
σάρων αἰῶνων δοκιμάσας δουλείαν ἀπετί-

ναξε ζυγὸν βάρβαρον καὶ ὑπὸ τοῦ φανατι-
σμοῦ ἐπιβληθέντα. Εἰς τὸν μέγρι Βιέννης φθά-
σεντα καὶ καταπλήξαντα τὴν Εὐρώπην
κατακτητὴν ἀπεσπάσθη τὸ προσωπεῖον. Ὁ
Γολιάθ ἀνετράπη ὑφ' ἐνὸς Δαυὶδ, οἱ δὲ λα-
οὶ ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην ὅστις
διετάραττε τὴν ἀνάπαυσίν των, τὸ δὲ γεν-
ναῖον ἔθνος τὸ ὑπηρετήσαν τὴν ἀνθρωπότη-
τα ἀνέλαβεν ἐν μέρει τὴν ἀνεξαρτησίαν του
πᾶς ἀμοιβῆν τοῦ ἀγωνός του. Πεντήκοντα
μόλις ἐνιαυτοὶ ἀποχωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
ἀειμνήστου ἐποχῆς ἐκείνης καθ' ἣν ἡ αἰ-
ποτε ἐπιχέουσα εὐεργετήματα πρὸς πάντας
τοὺς ἄλλους λαοὺς, Ἑλλάς, πρὸς τοὺς μὲν
παρέξασα τὰ φῶτα τῶν ἐπιστημῶν, πρὸς
τοὺς δὲ τὰ τῆς θρησκείας, φορὰν ἔτι μίαν
σώτεια ζυγὸν ἐπέβηκε τοῦ πολιτισμοῦ τε καὶ
τῆς ἐλευθερίας, καταβλοῦσα ὡς ἐν Πλαται-
αῖς, Μυκᾶλῃ καὶ Σαλαμῖνι, τὰς θαρβάρους
δρῶδας. Πλὴν φεῦ! ἡ ἀμοιβὴ οὐδόλως ἐδόθη
ἵση τῆς προσενεχθείσης ὑπηρεσίας· ἡ Ἑλλάς
ἀνεκνήχθη μὲν ἐλευθέρα ἀλλὰ πνιγρὰ τῇ
ἐδόθησαν ὄρια καὶ βίος περιορισμένος· Πλη-
θὺς τέκνων τῆς ἀφῆθησαν ὑπὸ τὴν δεσποτει-
αν τῶν υἱῶν τοῦ ψευδοῦς Προφήτου. Μόλα
ταῦτα ἡ Ἑλλάς εἰργάσθη καὶ θαυμάδιον καὶ
κατ' ὀλίγον ἑαυτὴν ἀνεγέννησεν, ὅτι δὲ καὶ
ἂν εἴπωσιν οἱ κακολογοῦντες αὐτὴν, ἐν βρα-
χεὶ χρόνῳ κατέδειξε πρὸς πάντας ὅτι δὲν
εἶναι ἀναξία πρὸς κρείττονα ν' ἀνεῖκῃ τύ-
χην. Οὐδεὶς ν' ἀρηθῇ δύναται, καὶ οἱ δρῶντες
τὰ πράγματα, οὐχὶ ὡς οἱ ἀμβλυωποῦντες
πολιτικοὶ, δύναται νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι
χώρα μικρὰ μόλις 50 χιλ' τετραγῶν. χιλι-
ομέτρων ἐκτάσεως, καὶ μετὰ πληθυσμοῦ
οὐδ' ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, ἐπαι-
σθητῶς προώδευσεν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους
τῶν γνώσεων· ἐπικαλούμεθα τὴν μαρτυρίαν
τῶν ἀδιαλείπτως ἐπισκεπτομένων ἡμᾶς
περιηγητῶν. Πόρρω ἀπέχομεν ἀπὸ τοῦ
ν' ἀποκρύψωμεν τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ
κατ' ἐπανάληψιν λάθη μας, ἀλλ' εἰς μόνους
ἡμᾶς ταῦτα; Οἱ ἀναμάρτητοι θαλέτωσαν
πρῶτοι τὸν λίθον! Κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ἐπὶ
πολιτικῇ ἀσταθείᾳ, καὶ ἐλέγχουσι διότι
δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν διαρκῆ κυβέρνη-
σιν, ἀλλὰ καὶ δὲν στέργουσιν νὰ ἐξεύρωσι
τὴν αἰτίαν, ἀρνοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι ὅτι
ὁ χῶρος στενοχωρεῖ ἡμᾶς, ὅτι οἱ πόροι μας
εἰσὶ πενιχροὶ, ὅτι ἀναγκαιούμεθα ἐκτάσεως,
καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι λαὸς, ἐν τοιαύτῃ διατε-
λῶν θέσει ἐπραξε καὶ πέραν τῶν ἰδίων
δυνάμεων. Ἡ ὥρα ἤγγικεν, ὁ ἀποθνήσκων
διατελεῖ ἐν ἀγωνίᾳ, καὶ οἱ ἔχοντες κληρο-

νομικά δικαιώματα περιστοιχίζουσιν αὐτὸν μόνον ἡμεῖς ἐσμὲν ἀπαθείς ὡς ἄλλοτριοὶ τῶν κύκλων ἡμῶν τελουμένων, ἐνῶ καὶ τίς ἕτερος ἡμῶν πλείονα ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῆς καλλίστης μοίρας τῆς κληρονομίας; Ἐπιτρέπεται ἡ τῆς ἰσορίας λήθη μέχρι ὑπεροχῆς τῆς βίας ἐπὶ τοῦ δικαίου; πέπρωται νὰ ἴδωμεν ἐν ὑπερμεσοῦντι ἸΘ' αἰῶνι τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐλευθρίου ἀρχῆς «ἡ ἰσχύς πρωτεύει τοῦ δικαίου; οὐχί, μάτην, τὸ δίκαιον θὰ κατισχύσῃ, καθόσον τὸ μὲν δίκαιον εἶναι ἡ ζωὴ ἢ δὲ ἰσχύς ὁ θάνατος. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἀπθηναιτίσθησαν διὰ τῶν φώτων τῆς διανοίας καὶ οὐχὶ διὰ τῆς κτηνώδους βίας, κατεκτήσαντο τοῦ κόσμου οὐχὶ διὰ τῶν ὑπλῶν ἀλλὰ διὰ τῶν ἐπιστημῶν. Ἴδου αἱ κατακτήσεις μας, τίς ὁ τολμῶν νὰ μὴ καλέσῃ ταύτας ἐνδόξους; Ἐφ' ὧσιν στρέφεται ἡ γῆ, οἱ Σωκράται, οἱ Πλάτωνες καὶ οἱ Ἀριστοτέλεις θὰ ἀπολαμβάνωσι ἀκήρατον δόξαν, οἱ δὲ Ταμερλάνοι, Γκέκις-Χάν καὶ Μωάμεθ θ' ἀπολαμβάνωσι μῖσος.

Ὁ ἸΘ' αἰὼν παρήγαγεν ἰδέαν τινα, ὡς εἶπεν, θεῖαν, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἥτις καλῶς ἐφαρμοζομένη καὶ καλλίστους θὰ παραγάγῃ καρπούς, καθόσον ἐξ αὐτῆς ἡ καθολικὴ εἰρήνη καὶ ἡ τῶν λαῶν ἀδελφοποίησις θὰ πηγῶσιν ἡ ἀρχὴ αὕτη θαίνει εἰς τὴν πραγματοποίησιν, ἥδη οἱ Ἴταλοὶ, οἱ Γάλλοι, οἱ Γερμανοὶ ὁμογενῆ λαὸν ἀπαρτίζουσιν, ἄλλοι δὲ λαοὶ ἀκολουθοῦσι τὰ ἔχνη των, ἡμεῖς δὲ ἡμέραν τινα δὲν θὰ δυνηθῶμεν ἄρα νὰ λάβωμεν ἐν τοῖς κόλποις ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς καὶ μετ' αὐτῶν νὰ σχηματίσωμεν ἔθνος ἐλεύθερον καὶ κύριον τῆς τύχης του; Ἄς ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τοῦ περιμένοντος ἡμᾶς μέλλοντος, καὶ πάσαις δυνάμεσι ἃς ἐργασθῶμεν ὅπως μὴ συλληθῶμεν ἀπαράσκευοι ὅταν ἡ μεγαλοπρεπὴς φθᾶσι στιγμή, ἃς μὴ φανῶμεν ἀνάξιοι τῶν προγόνων ἵνα ἴδῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ γωνίᾳ τῆς Εὐρώπης, ἐξ ἧς ὁ τῆς ἐπιστήμης ἥλιος ἐπ' αὐτῆς ἐσελάγησε, ὑπάρχει λαὸς μεστός εὐφυίας, ἐνεργητικότητος καὶ θελήσεως ὅπως θάπτον ἢ βράδιον τὴν οἰκίαν λάβῃ θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων λαῶν, καὶ ὅστις ἐνθουσιῶν προσδοκᾷ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ εἰρήνη ὡς κυριάρχης θὰ δεσπῶσῃ ἀλλὰ πάντες γνωρίζομεν ὅτι *ei visi faceremur bellum*, ἐντεῦθεν προσπαθήσωμεν ὅπως ἐπιτυχῶς τὴν χώραν ἡμῶν προασπίσωμεν ἐπέστη ὁ χρόνος ν' ἄρωμεν ἀπὸ τοῦ μέσου πᾶν δευτερευόν ζήτημα, πρὸ τοῦ καθολικοῦ ἐνδιαφέροντος πᾶν ἄλλο δέον νὰ σιγήσῃ Σπεύσωμεν λοιπὸν τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν νὰ ἐπανορθώσωμεν ἂν ἔτι τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χρόνος, ἵνα εἴπωσι περὶ ἡμῶν «ἀληθῶς εἰσὶν οὗτοι ἀπόγονοι τῶν ἀποκρουσάντων τοὺς Πέρσας Ἑλλήνων.»

Φ. Γ. ΣΙΓΑΛΛΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τηλεγράφημα, τὴν Κυριακὴν ληφθὲν εἰς Ἀθήνας, ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐκ Βιέννης τὴν πρωτὰν τῆς Κυριακῆς κατευθυνόμενος εἰς Βρενδίσιον, ἐνθα διαταχθεῖσα μετέπλευσεν ἡ Ἀμφιτρίτη, ἥτις παραλαμβάνουσα τὴν Α. Μεγαλειότητα θέλει μεταφέρει αὐτὴν εἰς Κόρινθον. Ἐντεῦθεν δὲ μεταβαίνει εἰς Καλαμάκιον τὸ θωρηκτὸν «Γεώργιος», ἐφ' οὗ θέλει καταπλεύσει εἰς Πειραιᾶ ὁ βασιλεὺς.

— Καὶ ἡ Ἐρμούπολις συμμορφουμένη πρὸς τὴν ἰδέαν ἣν ἠσπᾶσθη ἐν γένει τὸ ἔθνος περὶ τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων προέβη εἰς πανδήμους μὲν εὐχὰς ὑπὲρ εὐδοώσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν κατὰ τῆς τυραννίας ἀγωνιζομένων χριστιανικῶν φυλῶν, εἰς πανδήμους δὲ διαμαρτυρίας ἐναντι τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ τῆς κοινῆς ἐν Εὐρώπῃ γνώμης δι' ἣν δεικνύουσιν ἀδιαφορίαν περὶ τῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγὸν πιεζομένης Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Καὶ δὴ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ γενομένης ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτσάκου καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων περισταμένω, ἐδόθη παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου Ἐρμούπολεως ὁ λόγος πρῶτον τῷ Γυμνασιάρχῃ κ. Μάτσα, ὅστις διὰ λόγου πατριωτικοῦ καὶ θερμοῦ πολλὰς μὲν τὰς τεχνικὰς καὶ καλλιλογικὰς περιέχοντος ἀρετὰς, πολλὰς δὲ τὰς τῇ συναθροίσει καταλλήλους ἰδέας, συνεκίνησε τὸ ἀκροατήριον καὶ ἐπαδοκίμασθη παρὰ πάντων.

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος, ὅστις φωνῆ ἰσχυρᾷ καὶ διατόρῳ προσέθετο τὰ εἰκότα συντελέσας οὐ μικρὸν πρὸς τὴν τοῦ θέματος ἀνάπτυξιν.

Τρίτος ἐλάλησεν ὁ ἔμπορος κ. Κοπήλιος ἐν γλώσσῃ ἀπλουστέρᾳ καὶ καταλληλοτέρᾳ τοῖς πολλοῖς, εἰπὼν καὶ οὗτος πολλὰ τῇ συνελεύσει ἀρμόζοντα. Κατόπιν ὁ δικηγόρος κ. Στεκούλης λαβὼν παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Δημάρχου τοῦ δήμου τὸ ψήφισμα, ἀνέγνω αὐτὸ εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως, ἐπικαλούμενος ἐφ' ἐκάστου ἀρθροῦ τὴν τοῦ δήμου ἐπιψήφισιν.

Τὸ δειλινὸν δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐλάλησεν ἐνθουσιῶδῶς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα μηχανικοῦ κ. Α. Ρίζος. Τὸ δὲ ψήφισμα τοῦ δήμου καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας οἱ δημοτικοὶ ἀρχόντες ὑπέβαλον αὐθημερὸν τῷ Νομάρχῃ Κυκλάδων κ. Κρεβατᾶ, ὅστις προσεπιφωνήσας καταλλήλως, διεβίβασεν αὐτὸ τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ οἱ μὲν λόγοι ἦσαν καλοὶ, καὶ καλοὶ λίαν, λίαν δὲ καλὸν ἦν καὶ τὸ ψήφισμα. Καλὰ δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ ἐνθουσιῶδη φαίνονται καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικῶν λοιπῶν ἐπαρχίῳ λεγόμενα καὶ ψηφίζομενα. Ἄλλ' ἄρα γὰρ μόνον μέχρι λόγων σκοποῦμεν καὶ σήμερον νὰ περιορισθῶμεν; Σήμερον, ὅτε ὅσον οὐπω ὁ οὐρανὸς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἐκρήγνυται, φοβεραὶ δ' ἀπειλοῦνται καταστροφαὶ καὶ μεταβολαί, καὶ τοιαῦται οἷας οὐδέποτε οὐδ' αὐτὸς ὁ παρὼν αἰὼν ὁ τοσοῦτον εἰς μεγάλα γεγονότα γόνιμος ἐώρακε, καὶ σήμερον ἔτι, πρὸς Θεοῦ, σκοποῦμεν μέχρι λόγων νὰ περιορισθῶμεν;

Διατὶ οὐ μόνον πρὸς τὸ Ἑλλήν. μεγαλεῖον ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν κίνδυνον ἀμβλυώτομεν; ἢ νομιζομεν ὅτι σταυροῦντες τὰς χεῖρας τὸ πολὺ, ἐγκαταλείπομεν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ θέλομεν καὶ τοῦ λοιποῦ διατελεῖ κυλιόμενοι εἰς τὴν τρυφὴν καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ, ὧν ἠξίωσεν ἡμᾶς ἡ ἀνέξαρτησία; Ἄν οὕτω σκεπτόμεθα, ἀπατώμεθα ἀπάτην οἰκτρὰν διότι ἐν τοιοῦτοις ἐθνικοῖς καὶ πολεμικοῖς κατακλισμοῖς αἱ διαστάσεις τῶν πολέμων εἶναι ἄδηλοι ἢ δὲ λαίλαψ τῶν δεινῶν καὶ τῆς ἀπωλείας ὁ χεῖμαρρος δύναται νὰ παρασύρῃ καὶ ἄκοντα τὰ ἔθνη καὶ οὐαὶ αὐτοῖς καὶ ὅταν τύχωσιν, ὡς ἡμεῖς, ἀπόλεμα καὶ ἀνέτοιμα. Ὡς πῶσον ζηλωτότεροι ὑπῆρ-

ξαν οἱ δῆμοι Στυλίδος, Γουθίου καὶ λοιποὶ, οἵτινες μετὰ τοὺς λόγους προέβησαν καὶ εἰς τὰ ἔργα, ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶν μάλιστα δύναμιν! Ὡς πῶσον δ' ἀξιεπαῖνοι εἶναι καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἰδιῶται τε καὶ δημόσιοι, στρατιωτικοὶ, ἐκπαιδευτικοὶ καὶ λοιποὶ, οἵτινες μετὰ τῶν λόγων καὶ τὸν ἑαυτὸν ἔβολον συνεισηνεγκον ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς ἰδέας! Ναὶ αἱ Ἀθηναί, ὁ Πειραιεὺς, ἡ Ἐρμούπολις, αἱ Πάτραι, ἡ Ζάκυνθος, ἡ Κέρκυρα ὀφείλουσι νὰ ἐνθυμηθῶσιν ὅτι ἡ Ὑδρα, τὰ Ψαρά καὶ αἱ Σπέτσαι, αἵτινες ἐξέπεμψαν στόλους δολοκλήρους καὶ συνέτριψαν τὴν Τουρκίαν ὁμοῦ καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Βαρβαρίαν δὲν ἦσαν ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος οὔτε πλουσιώτεροι αὐτῶν οὔτε μᾶλλον πολυάνθρωποι, ἀλλ' ὑπῆρχον ἐν αὐταῖς οὐ μόνον Μιαοῦλαι καὶ Κανάραι ἀλλὰ καὶ Κουντουριῶται καὶ Τζαμαδοί.

— Τοιαύτη εἶναι πλέον τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἡ κατάστασις, ὥστε ἤρξαντο ἤδη καὶ κατασχέσεων κατ' αὐτοῦ. Κατὰ τὸν «Χρόνον τοῦ Λονδίνου» ἐν Ἀννοβέρῳ κατασχέθησαν 292 τηλεβόλα Κρούπ ἀνήκοντα τῇ Τουρκίᾳ. Καὶ τὰ πρὸς ἐπίδειξιν δὲ δύο πλοῖα τοῦ Χόβαρτ τὰ εἰς Ἐρμούπολιν καταπλεύσαντα, ὑπὸ τῆς πείνης βασιανίζομενα ἐξητήσαντο ἐνταῦθα ἐπὶ πιστώσει κρέας καὶ τροφίμου, ἀλλ' οὐδεὶς εὐρέθη ὁ ἐμπιστευόμενος αὐτοῖς. Ὡστε, καθ' ἃ λέγεται, μία τῶν ἀφορμῶν δι' ἃς ταχέως ἀπέπλευσαν ἐντεῦθεν ἦτο καὶ ἡ βουλιμία «ὁ γὰρ ἡλιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφου».

Ἐν τούτοις ἀπίθων μὲν ὅχι ὅμως καὶ ἀδύνατον εἶναι καὶ τὸ λεγόμενον, ὅτι ὁ Χόβαρτ, ὡς ἄνθρωπος φρόνιμος καὶ γινώσκων νὰ κερδαίνῃ πάντοτε, καὶ παντοῦ ἀν' ἴδῃ τὰ τῆς Τουρκίας ἀπόλλυνται τὸ παράπαν, θέλει ἐπωφεληθῆ τῆς περιστάσεως καὶ πωλήσῃ δι' ἴδιον λῆρον τὸν, οὐ προϊσταται, στόλον. Λέγεται μάλιστα ὅτι οὐ μόνον μετὰ πολλῶν Τούρκων μεγιστάνων συνεννοήθη περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ εἰς τῆς Ἑλλήν. θαλάσσης προσέγγισις αὐτοῦ ἔχει σκοπὸν τοιαύτης ἐπικερδοῦς ἐμπορικῆς διαπραγματεύσεως. Ἄν καὶ δὲν τὸ πιστεύομεν, ἐν τούτοις φρονούμεν, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ λάβῃ τοῦτο ἐν ὄψει σπουδαίως ἡ Ἑλλάς καὶ ἰδίως ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐθνικοῦ στόλου, ἥτις προτίθεται πρὸ τίνος νὰ ναυπηγήσῃ πλοῖον.

— Ὑπὸ τῆς δημαρχίας Ἐρμούπολεως εἶχεν ὀρισθῆ ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν τῆς Ἑθνοφυλακῆς γυμνασίων ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ καὶ οἱ μὲν μὴ καλῶς εἰδότες τὰ πράγματα ἴσως ἠλπίζον ὅτι αἱ νῦν περιστοιχίζουσαι τὴν πατρίδα περιστάσεις ἔμελλον νὰ ἐνθουσιάσωσι τοὺς κληθέντας πρὸς γύμνασιν ἐνοπλον νέους καὶ παρουσιασθῶσιν οὗτοι προθύμως ἐν τῷ δρισθέντι πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ αὐτῶν καθήκοντος τόπῳ. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἐπικρατήσασα κακὴ ἰδέα περὶ τῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς ὑφ' οὗς ὄρους καὶ θεσμοὺς αὕτη τῶς ἐνηργήθη, οὐδαμῶς οὐδὲ νῦν μεταβληθεῖσα, ἐγένετο αἰτία τῆς κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν ἀδιαφορίας, προσιωνίζουσης ὀλοσχερῆς τῆς ἀναδιοργανώσεως αὐτῆς ναυαγίου, διότι ἀντὶ τῶν ὑποχρεουμένων εἰς ταύτην δισχίλιων νέων, 38 μόλις παρουσιάσθησαν πρὸς γύμνασιν.

Ἡμεῖς, ἂν καὶ ἄλλοτε ἐπανειλημμένως καταμεμψάμεθα τῶν ὑπαρχόντων περὶ ἐθνοφυλακῆς θεσμῶν, ἐξάγοντες τὰ ἀνεπαρκῆς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς παντελοῦς τῆς ἐθνοφυλακῆς

άποτυχίας, οὐχ ἤττον φρονούμεν ὅτι αἱ παροῦσαι τῆς πατρίδος περιστάσεις τοσοῦτον ἐπείγουσιν, ὥστε μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις υποβάλλει τὸ περὶ ἐξοπλισμοῦ καὶ παρασκευῆς νομοσχέδιον αὐτῆς καὶ γίνωσιν, ἢ μὴ νεώτεροι νόμοι, ἀφείλουσιν οἱ νέοι δι' ἀγάπην τῆς πατρίδος, νὰ υποτάσσωνται τοῖς ἐπαρχοῦσι καὶ τηρῶσιν ὅσον οἶδν τε τὴν ἐφαρμογὴν των, ἐκγυμναζόμενοι ἐπειγόντως.

Οἱ δὲ νέοι τῆς Ἑλλάδος ὅσοι συνειθισμένοι νὰ τρυφῶσιν ὑπὸ τὴν σκιάν καὶ ἐν τοῖς καφενείοις, δὲν θέλουσι νὰ γυμνασθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα, ἀς ἐνθυμηθῶσι τοὺς πάλαι Ἰωνας, οἵτινες ταῖς ῥαδιουργίαις τοῦ Ἰστικίου καὶ ταῖς προτροπαῖς τοῦ Ἀρισταγόρου ἐπαναστάντες κατὰ τοῦ Δαρείου, μὴ δυνάμενοι δ' ἐπειτα ὑπὸ χανόντητος νὰ υποφέρωσι πρὸς ὄραν τὸ θάλαπος τοῦ ἡλίου καὶ τὴν κακουχίαν ὅπως γυμνασθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα, ὡς προέτρεπεν αὐτοὺς ὁ ἀνδρεῖος Φωκαεὺς Διονύσιος, ἠττήθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ ὑπέκυψαν εἰς δουλείαν χειρόνα τῆς πρώτης.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπέδημυσε πρὸς κύριον ὁ Δ. Κούμανης πολίτης ἄλλοτε ἀκμάζων ἐνταῦθα, ἀπὸ τινος δὲ θύλας τῶν ἀποτοματέρων τῆς τύχης μεταβολῶν. ἀφ' οὗ ἀπώλεσε καὶ περιουσίαν καὶ πᾶν ἀγαθὸν καὶ τέκνα φιλόστοργα. Κύριος ἀναπαύσαι αὐτὸν καὶ παραμυθῆσαι τὴν ἀπολεῖπομένην δυστυχίαν αὐτοῦ οἰκογενεῖαν.

— Ὡσαύτως ἀπεβίωσεν ἦτε σύζυγος τοῦ ὀδοντοῦατροῦ κ. Ν. Μαραγκοῦ καὶ τὰ δύο τέκνα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Σ. Ζερβουδάκη, πένθος καταλιποῦσαι τοῖς συγγενέσιν αὐτῶν, οἵτινες μένουσιν ἀπαρηγόρητοι.

— Ἐνεκα τοῦ συμβάντος ἐσχάτως ἐν τῷ ἐνταῦθα ταμείῳ τοῦ Τελωνείου γνωστοῦ ἑλλειμματος, ἐπαύθη ὁ τελωνὴς Σύρου κ. Σπανόπουλος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ διευθύνει τὰ τοῦ τελωνείου προσωρινῶς ὁ ἐλεγκτὴς κ. Σίμος. Φρονούμεν ὅτι ἡ ἱκανότης, ἢ ἀρχαιοσύνη περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ κ. Σίμου, πλεονεκτήματα ἐφ' ἵοις ἐκτιμᾶται καὶ ἀγαπᾶται παρὰ πάντων ὁ ἐξιλόγος οὗτος ὑπάλληλος, καὶ περὶ ὧν πλειστάκις καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐγένετο λόγος, γνωστὰ παρὰ ταῖς διαφόροις Κυβερνήσεσι καὶ τῇ παρουσίᾳ, εἶναι προσόντα ἱκανὰ ὥπως πλέον πείσωσι τὸν κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἵνα προβῇ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ κ. Σίμου ὡς Τελωνίου Σύρου.

— Ἡ δρόμτος τοῦ Ἑλλην. ἔθνους κατὰ τῆς ἐν Εὐρώπῃ κοινῆς γνώμης ἐξέγερσις, αἱ ἀπὸ τῆς Πικνὸς ἀρξάμεναι τοῦ Ἑλλην. λαοῦ ἐκκλησίαι καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἑλλην. πόλεις καὶ χώρας ἐπαναληφθεῖσαι καὶ ἐξακολουθεῖσαι, αἱ διαμαρτυρίαι τῶν Ἑλλήνων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς ἀδικουμένης Ἑλλην. φυλῆς, τὰ συλλαλητήρια τῶν δμῶν καὶ τῶν συλλόγων, αἱ ἀρξάμεναι συνεισφοραὶ τῶν ἀτόμων, τῶν δῆμων καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κοινοτήτων, καὶ πρὸ πάντων ἡ δραστήριος ἐνέργεια καὶ αἱ ζωνεῖαι παραστάσεις τοῦ φιλολαοῦ ἡμῶν Βασιλέως ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἤνεγκον εὐτυχῶς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ ἐν Εὐρώπῃ κοινὴ γνώμη ἤρξατο καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν τρεπομένη καὶ οὐ μόνον σπουδαία, ἀλλὰ καὶ ἐπίσημα δημοσιογραφικὰ τῆς Εὐρώπης ὄργανα ἐκφράζονται λίαν εὐμενῶς ὑπὲρ αὐτῶν. Ἄλλ' ὡ πόσον εὐμενέστερον θέλουσιν ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Εὐρωπαῖοι διατεθῆ, ἐὰν μετὰ πατριωτισμοῦ καὶ δραστηριότητος κατορθώσωμεν

ἐντὸς τοῦ χειμῶνος νὰ ὀπλισθῶμεν προχείρως καὶ νὰ καταβῶμεν εὐπρόσωποι εἰς τὸ ἀνοιγόμενον στάδιον!!

— Αἱ ἀρξάμεναι τῆς βουλῆς ἐργασίαι διεκόπησαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως, ἅτε δὴ σφοδρῶς ἐπιθεθείσης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ βασιλέως αὕτη μεταπηδᾷ ἀποτόμως ἀπὸ εἰρηνικῆς εἰς πολεμικὴν πολιτικὴν. Ἐὰν δὲ πρέπη νὰ πιστεῦσωμεν τὰ φημιζόμενα καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν γραφόμενα τὸ ἐπάρτατον σύστημα τῶν συμμαχιῶν τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων ἐργάζεται καὶ πάλιν πρὸς ἀνατροπὴν καὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ὡς γράφει ἰδίως ἡ πατριωτικωτάτη ἐφημερίς «Μέλλον» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 12 τρέχοντος, καὶ προτίθεται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς δίκην καὶ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον.

Ἡ μικρὰ ἡμῶν ἐφημερίς πιστὴ εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς, καθ' ἃ εἰς οὐδὲν ἀνήκει κόμμα ἢ τὸ τῆς Πατρίδος, μακρὰν τοῦ νὰ ἐπαινέσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ παρελθούσῃ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν πορείαν, τούναντιον ἐπαινεῖ νῦν αὐτὴν οὐ μόνον δι' ἣν δεικνύει προθυμίαν ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοῦ ἔθνους τὴν δρόμφωρον εὐχὴν ἀλλὰ καὶ διότι ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐκτιμῶν τὴν σπουδαιότητα τῶν περιστάσεων, εἶτε οὕτως εἶτε ἄλλως φαίνεται ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ συνδιαλλακτικώτατος, προτείνων ἔστω καὶ πρὸς δημοκοπίαν, Κυβέρνησιν προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ συνισταμένην ἐκ τῶν προϋχόντων καὶ προϊσταμένων ἐν τοῖς πολιτικοῖς κόμμασιν. Δὲν δυνάμεθα δὲ ἢ νὰ κατακρίνωμεν μετὰ λύπης τὸ ἐπιθετικὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἧτις οὐ μόνον ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς τῶν κοινοβουλευτικῶν διατυπώσεων καὶ νόμων ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς, ὠθεῖ τὰ πράγματα πρὸς κυβερνητικὴν κρίσιν, τοσοῦτον ἄκαιρον ἐν ταῖς παρούσαις κρίσεσιν περιστάσεσιν ἀλλὰ καὶ, ὡς διατείνεται τὸ «Μέλλον» καὶ πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ νῦν ὑπουργεῖου εἰς δίκην ἐτομαζέται.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἐξακολουθήσις τῶν θυμάτων ὅσο ἀναγκαῖα πρὸς καθαρισμόν τῆς πολιτικῆς, ἧτις ἐπὶ ὅλην γενεάν μαστίζει, τὴν Πατρίδα, καὶ ἧτις δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐφ' ὅλων ἀληθῶς τῶν πολιτικῶν μετ' ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δὲν εἶναι τῆς παρουσίας ἐποχῆς, ἧς ἐκάστη στιγμή μὴ ἔχει μεγάλην ἀξίαν ἐκτὸς ἂν οἱ πολιτευόμενοι ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν Περιουσίᾳ διορῶσιν ὅτι ἡ μὲν δίκη τῶν ἐπισκοπικῶν ἐγένετο αἰτία τῆς τῶν Ἑλλήνων ὀρίων ἐκτάσεως μέχρι Καμβουίων, ἡ δὲ τοῦ Βούλγαρον ὅτι θέλει ἐκτείνει αὐτὰ πέραν τῆς Θράκης, καὶ ἡ τοῦ Κουμουνδούρου καὶ κατόπιν ἡ τοῦ Δεληγεώργη, Τρικούπη καὶ λοιπῶν ἐπειγόντως ἐνεργεῖσθαι θέλουσιν ὀδηγήσει ἡμᾶς κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Κων)πολιν.

— Κατὰ τηλεγράφημα χθεσινὸν ὁ Ὀθωμανὸς Πρόξενος ἐδολοφονήθη ἐν Τυφλίδι μετὰ τῆς συζύγου του καὶ

Οἱ Γούρκοι μετὰ μανιώδη μάχην ἐκυρίευσαν τὸ Τζούμι.

— Αἱ ἐν Πειραιεῖ ναυλοχοῦσαι δύο ῥωσικαὶ κανονιοφόροι ἀνήκουσαι εἰς τὸν στόλον τῆς Μαύρης θαλάσσης, ἐπρόκειτο νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς Νικολάεφ. Ἄλλ' ἀνεβλήθη ἡ ἐπάνοδος αὐτῶν, διότι ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ ἐθεώρησεν ἀναξίον πρεπεῖς νὰ ζητή-

σῃ παρὰ τῆς Πύλης ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι τὸ ἀναγκαῖον πρὸς διόδον φερμάνιον.

— Τὸ εἰδικὸν δικαστήριον ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας του, καὶ ἄχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου εἶχε συνεδριάσει τρισκαίδεκάκις πλείστους ὅσους μάρτυρας τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ἐξέτασαν. Φρονούμεν δὲ ὅτι ἐντὸς τῆς παρουσίας ἐβδομάδος περαιούται τῶν μαρτύρων ἐξέτασις, γίνεται δὲ διακοπὴ καὶ δίδεται χρόνος ὅπως ἐτοιμασθῶσιν ἢ τε κατηγορία καὶ ἡ ὑπεράσπισις πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος.

Καὶ ἡ μὲν δίκη αὕτη τάχιον ἢ βράδιον θέλει περαιωθῆ, ἀλλ' ἄρα γε θέλουσι μετριασθῆ ἢ ἀξήσει τὰ ἄγρια πάθη καὶ αἱ μαινομένοι φατρία, ὧν τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὴν φιλαρχίαν οὐδὲν ἀπολύτως δύναται νὰ κορέσῃ;

Κατὰ τὸν «Χρόνον τοῦ Λονδίνου» ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπετάθη εἰς τὸν Ἀγγλ. Λοῦδ ζήτησασα παρ' αὐτοῦ ἀμέσως κατάλογον ὄλων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εταιρίας ἅτινα δύνανται νὰ μεταφέρωσι στρατὸν προσεχῶς θέλει σονομολογηθῆ σύμβασις περὶ τούτου. Ὁ Σίρ λόρδος Νάπιερ στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ Γιβραλτάρ διετάχθη νὰ ἦναι ἐτοιμὸς ὅπως εἰς πρώτην διαταγὴν καταλάβῃ τὴν Αἴγυπτον.

— Ἐνεκα τῆς ἀπειλητικῆς ὄψεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πραγμάτων ἐμπιστευτικαὶ διαταγαὶ ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν Γεν. ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ὅπως ἔχῃ τρία σώματα στρατοῦ ἑτοίμα πρὸς ἄμεσον ἀποστολὴν εἰς τὴν μεσόγειον.

— Λέγεται ὅτι σχέδια πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Κων)πόλεως προπαρασκευασθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου ἐστάλησαν εἰς τὸν ναύαρχον τῆς ἐν Βεσικίοις στόλου.

— Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἔνεκα τῶν τῆς Ἀνατολῆς πραγμάτων νὰ προσκαλέσῃ τὰς βουλὰς ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου εἰς φθινοπωρινὴν σύνοδον.

— Ὁ πόλεμος καὶ ἡ λοιπὴ γενικὴ ἀκαταστασία πληροῦσιν ὀλονδὲν δυστυχημάτων καὶ τὸν ἰδιώτην βίον. Οὕτω π. χ. ἐπτώχευσαν ἐνταῦθα οἱ κ. ἀδελφοὶ Τσιρκλιάνοι, καὶ τὸ παθητικὸν αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 4 ἑκατομμύριον καὶ 200 χιλιάδας δραχμῶν, ὧν τὸ πλεῖστον ἐπιβαρύνει τὴν ἀγορὰν τῆς Σύρου, παρασύρον εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ ἄλλους ἐντίμους καὶ χρηστοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους.

— Ἀραγινώσκωμεν εἰς τὸ Movimento, ἐφημερίδα τῆς Γενούης.

Οἱ ἐνταῦθα εὐάριθμοι Ἕλληνες, ἅμα μαθόντες τοὺς ἐν Ἑλλάδι διενεργουμένους ἐξοπλισμούς, συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀγοράσωσι 200 ὅπλα Σασσεπὸ πρὸς ἐξοπλισμὸν δύο λόγων τῆς ἑθνοφυλακῆς. Πάραυτα ἕκαστος συνεισέφερε τὸ κατὰ δύναμιν, συλλεγέντος δὲ τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ, ἐδόθη ἡ παραγγελία πρὸς ἀγοράν. Ἐὰν πᾶσαι αἱ ἀπανταχοῦ γῆς διεσπαρμέναι πολυάριθμοι καὶ πλουσιώτατοι ἑλληνικαὶ παροικίαι μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῶν 4—5 ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, τῶν ἐγκατεστημένων ἐν Γενούῃ, οἱ ἐξοπλισμοὶ τῆς Ἑλλάδος θὰ συμπληρωθῶσιν ὡς ἐκ θαύματος χωρὶς νὰ προσφύγῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν συνολογῆσιν δανείου.

— Όπως διευκολύνη τὴν διοργάνωσιν συνεισφορῶν πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ ἔθνους καὶ ἐν ταῖς ἀπωτέραις ἑλληνικαῖς παροικίαις ἢ ὅπου ζῶσι μεμονωμένοι Ἕλληνες, ἡ σύνταξις τῆς «Ἡμέρας» ἀναλαμβάνει νὰ δέχεται καὶ ἀποστέλλει καὶ τὴν ἐλαχίστην προσφορὰν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴν Τράπεζαν, δημοσιεύουσα ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα τὰ δνόματα τῶν δωρητῶν.

— Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤρξατο ἐκδομένη νέα ἐφημερίς ἐβδομαδιαία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡρώια». Τῇ ἀξιολόγῳ ταύτῃ συναδέλφω εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Καὶ ἐνταῦθα ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐκδομένη ἐφημερίς «Ἑθνικὴ Ἀμυνα» ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Νικολαΐδου συντασσομένη.

— Καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην οἱ ἐν ταῖς ἀποθήκαις γαιάνθηρακες τοῦ Γερμανικοῦ στόλου ἀναφλεχθέντες ἔθεσαν εἰς κίνησιν ἐπὶ τρεῖς πάλιν ἡμέρας τοὺς πυροσβέστας καὶ τὴν αἰτυνομίαν,

— Αὔριον ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐνταῦθα κακουργιοδικείου.

— Ὁ ἔφορος τοῦ βοτλευτηρίου προσέφερον εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Βραζιλίας ἐκ μέρους τῆς βουλῆς ὀλόκληρον τὴν σειράν τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς βουλῆς, ἀπὸ τοῦ 1865—μέχρι τῆς ἐνεστῶσης συνόδου, εἰς τόμους ἑπτὰ. Ἐκαστος τόμος χρυσοδεμένος φέρει ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν σφραγίδα τῆς βουλῆς καὶ ὑπ' αὐτὴν τὰς λέξεις «Ἡ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.»

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἱστοφόρον πλοῖον ὀνόματι «Εὐαγγελίστρια» κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ. Δημητρίου Γαρέφῃ φέρον δὲ πλήρωμα 5 ναυτῶν κατεβυθίσθη παρὰ τὴν Κέα. Ἄπαν τὸ πλήρωμα ἐσώθη.

— Ὁ ἐν Γενούῃ ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σπ. Καλογερόπουλος συνεκάλεσεν ἐσχάτως ἐν τῇ οἰκίᾳ του τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη ἐγκατεστημένους Ἕλληνας καὶ ἀφοῦ τοῖς παρέστησε τὸ σπουδαῖον τῶν περιστάσεων προέτρεψεν αὐτοὺς, ὅπως συνεισφέρωσιν πρὸς ἀγορὰν ὀπλων Σασεπῶ δι' ὧν νὰ ὀπλισθῶσι δύο λόχοι. Οἱ συνεληθόντες ἀμέσως συνέταξαν πρωτόκολλον, εἰς δὲ ὑπεγράφησαν μετὰ τοῦ ποσοῦ ὑπερ ἑκαστος προσφέρει, ἦτοι ὁ κ. Σπυρίδων Καλογερόπουλος ὑποπρόξενος δραχμὰς χιλίας, Ἀδ. Ροδοκανάκη δραχ. πεντακοσίας, Γ. Πολυμέρης δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα, Α. Βερνίκης δραχ. ἑκατὸν, Λ. Παπαγεωργόπουλος δραχ. ἑκατὸν καὶ Η. Ἀποστόλου δραχμὰς πεντήκοντα ἐν ὅλῳ δραχ. πέντε χιλιάδας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Οἱ Μαυροβούνιοι ἔδρεψαν νέας θαλαρὰς δάφνας. Ἐνῷ ὁ Δερβίς πασσᾶς ὤδευε πανστρατιᾷ πρὸς τὸ Δανιλογράδ, δύο μαυροβουνικά τάγματα, κατέχοντα τὸν λόφον τοῦ Μαλιατ, προσέβαλον αὐτὸν κατὰ μέτωπον, ἐνῷ ἕτερα δύο τάγματα κατέλαβον ἐπικαίρους θέσεις δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν. Οἱ Τούρκοι, ἐκτεθέντες εἰς διασταυρούμενον πύρ, ὤρμησαν ἐπανειλημμένως κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν Μαυροβούνιων κατεχομένων θέσεων ὅπως ἐκτοπίσωσιν αὐτούς. Ἀλλ' οἱ ὄρεινοι ἀπέκρουσαν κρατερῶς τρεῖς ἐφόδους. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ οἱ κάτοικοι τοῦ διαμερί-

σματος Πιπέρι, διαβάντες τὸν Ζέταν, προσέβαλον τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον ἐκ τῶν νώτων, πέντε δὲ τάγματα ὑπὸ τὸν Βοεβόδαν Μάρκον Μίλανωφ προὔκωρσαν ἐκ Κούτσι πρὸς τὴν Ποδγορίτσαν. Αἱ κινήσεις αὐταὶ ἠνάγκασαν τὸν Δερβίς πασσᾶν νὰ ἐπιστρέψῃ κακῶς ἔχων εἰς Ποδγορίτσαν, ἀφοῦ ἀπώλεσεν ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους ἄνδρας, ἐν οἷς καὶ δύο στρατηγούς, τὸν Δζελαλεδίν πασσᾶν, Πολωνὸν ἐξωμότην, ὅστις πρὸ μικροῦ ὑπῆρτε ὑπὸ τὸν Μουχτάρ πασσᾶν ἐν Ἑρζεγοβίνα. καὶ τὸν Ἀβδῆ πασσᾶν. Οὕτως ἄχρι τοῦδε οἱ Μαυροβούνιοι τρεῖς μὲν πασσάδες ἐφόνευσαν, ἕνα δ' ἐπλήρωσαν καὶ ἕνα ἐζώγησαν.

Συνωδᾷ πρὸς τὸ ἄρθρον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Βορείας Γερμανίας», γράφουσιν ἐκ Βερολίνου καὶ εἰς τὴν «ἐφημερίδα τοῦ Στρασβούργου», ὄργανον ἐπίσημον· «Οἱ εἰδότες ἀμφιβάλλουσιν ἐὰν ἡ συνάντησις τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας θὰ ἔχῃ ἀμέσους πολιτικὰς συνεπείας, εἶναι ὅμως πεπεισμένοι ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ μάρθῃ πῶσον ζωηρῶς ἐπιθυμῆ ἡ Γερμανία τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐπιρροῆς, ἣν οἱ Ἕλληνες, διεσπαρμένοι εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἀπανταχοῦ τῆς Τουρκίας ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῆς τύχῃ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ἡ Ἑλλὰς φαίνεται προωρισμένη ν' ἀναλάβῃ ἐν μέρει τὴν κληρονομίαν τῆς μουσουλμανικῆς ἐξουσίας.

Σπουδαῖος φίλος ἐπιστέλλει ἐκ Βιέννης. «Εὐτύχημα ὑπῆρξεν ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος εὗρέθη ἐν Βιέννῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ὀριστικῶν περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἀποφάσεων τῆς Εὐρώπης καὶ ἠδυνήθη νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ συνεγγυς τὰς διαθέσεις τῶν ἀνακτοβουλίων. Ἡ δραστηριότης, ἣν ἀνέπτυξεν, ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀνωτέρα ἐπαίνου. Καὶ μετὰ τοῦ κόμητος Ἀνδράσση καὶ μετὰ τοῦ πρίγκηπος Λουεραβέργ καὶ μετὰ τῶν πρεσβευτῶν τῆς Ἀγγλίας, Ῥωσσίας, Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, καὶ μετὰ τοῦ Σέρβου πράκτορος συνώμιλησε περὶ τοῦ παρόντος καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ανατολῆς καὶ περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ παρὰ πᾶσιν εὗρεν εὐμενεστάτας πρὸς τὸν ἑλλητισμὸν διαθέσεις. Ὁ Κ. Νοβίωφ, ἐὰν δὲν ἀπατώμαι, εἶχε λάβει ῥητὴν ἐκ Λιβαδίας διαταγὴν ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον τὰ σχέδια τῆς Ῥωσσίας. Ἐκ τῶν συνδιαλέξεων τοῦ μετὰ τῶν διαφόρων μοναρχῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ μετὰ τῶν πρεσβευτῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐσχημάτισε τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῶν ὑπερτάτων θυσιῶν καὶ τῶν ὑπερτάτων ἀποφάσεων Ἡ ἄχρι τοῦδε ἐπιφύλαξις τῶν ἑλληνικῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπεβάλλετο ἐπὶ τῶν περιστάσεων καὶ ἀπέβη λυσιτελής. Πᾶσα πρόωρος συγκίνησις καὶ αἱματοχυσία θὰ ἐζημιού τὰ ἔθνη συμφέροντα. Ἀλλ' ὁ ἐπικείμενος ῥωσοτουρκικὸς πόλεμος μεταβάλλει ριζικῶς τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων καὶ καθιστᾷ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικοὺς λαοὺς κυρίου τῆς ἑαυτῶν τύχης. Ἀφοῦ ἡ Ῥωσία ἐτοιμάζεται νὰ χειραφετήσῃ διὰ τῶν ὀπλων τὰ σλαβικά γένη, καὶ ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἐντείνῃ ἐν σπουδῇ τὰς δυνάμεις τῆς, ὅπως παράσχῃ τὴν δέουσαν ὑποστήριξιν εἰς ἑκατομύρια ὑποδοῦλων ἀδελφῶν. Ἐν περιπτώσει γενικοῦ κατακλυσμοῦ ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ ἴδῃ ἴσως δυσάρεστως ἑλληνικά στρα-

τεύματα ἀναλαμβάνοντα τὴν διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις καὶ νήσοις ἄχρι οὗ διαρρομισθῇ ὀριστικῶς τὸ μέλλον τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦ διαδόχου ἀναρρώσαντος ἐντελῶς, ὁ βασιλεὺς ἀπνῄσισε νὰ περιμείνῃ ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας εἰς Βιέννην τὴν ἀφίξιν τῆς Βασιλείσεως, ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μεθ' ὅλης τῆς βασιλικῆς οἰκογένειας. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ζαῖμη ὡς προέδρου ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι ἄμεσος ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ βασιλέως, ὅπως λυθῇ τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα.

Κατὰ τὴν «Γερμανικὴν Ἐφημερίδα». ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀνέβαλεν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὴν ἐκ Βιέννης ἀναχώρησιν του περιμένων τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ. Ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ, γράφει τὸ βιενναῖον φύλλον, ἡ συνάντησις τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ἔχει μείζονα σπουδαιότητα, ἢ συνήθη αὐλικὴν φιλοφροσύνην.

(Νέα Ἡμέρα).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—ο—

ΟΜΒΡΕΛΛΑΙ

διαφόρων ειδῶν καὶ ποιότητων, μεταξωταί, μάλλιναί, ἐξ ἀλπαγᾶ καὶ βαμβακεραὶ πωλοῦνται ἐν τῷ καταστήματι τῷ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΤΟΥΦΕΚΙΑ.

βελονωτὰ, τοῦ συστήματος Σασεπῶ καὶ Ῥεμιγκτῶν, πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης διαφόρων ειδῶν καὶ ποιότητων ὁ ἐνταῦθα κ.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ.

ΡΕΒΟΛΒΕΡ

Διαφόρων ειδῶν καὶ ποιότητων ἐκόμισεν ἐκ Βελγίου καὶ Γαλλίας καὶ πωλεῖ εἰς τὴν πόλιν ἀτάς τιμὰς ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ὁ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗΣ

Ἐπίσης δὲ καὶ **ΤΟΥΦΕΚΙΑ** καὶ **ΠΙΣΤΟΛΙΑ** (Lefauche) μετὰ τῶν γομώσεων αὐτῶν.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΜΑΓΙΚΑ.

διὰ τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ γράφῃ ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα ἀνευ μελάνης εὐρίσκονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.

Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

πωλούμενα εἰς μετριωτάτας τιμὰς ἐπίσης πωλοῦνται καὶ **ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΜΑΓΙΚΑ** διὰ ἀντιγραφὴν καὶ ὅμοια **ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ**.

ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ

ἐν σχήματι ζῶων, ἰχθύων, ἑρπετῶν, φυτῶν, καρπῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ. λιανικῶς καὶ χονδρικῶς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.